EXTRADITION

Instrument Amending the
Treaty of April 27, 1987
Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and BELGIUM

Signed at Brussels December 16, 2004

with

Annex

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

BELGIUM

Extradition

Instrument amending the treaty of April 27, 1987.
Signed at Brussels December 16, 2004;
Transmitted by the President of the United States of America
to the Senate September 28, 2006 (Treaty Doc. 109-14,
109th Congress, 2d Session);
Reported favorably by the Senate Committee on Foreign Relations
July 29, 2008 (Senate Executive Report No. 110-12,
110th Congress, 2d Session);
Advice and consent to ratification by the Senate
September 23, 2008;
Ratified by the President December 11, 2008;
Exchange of Instruments of Ratification
at Washington August 18, 2009;
Entered into force February 1, 2010.
With annex.

Instrument as contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003, as to the application of the Extradition Treaty between the United States of America and the Kingdom of Belgium signed 27 April 1987

1. As contemplated by Article 3(2) of the Agreement on Extradition between the United States of America and the European Union signed 25 June 2003 (hereafter "the U.S.-EU Extradition Agreement"), the Governments of the United States of America and the Kingdom of Belgium acknowledge that, in accordance with the provisions of this Instrument, the U.S.-EU Extradition Agreement is applied in relation to the bilateral Extradition Treaty between the United States of America and the Kingdom of Belgium signed 27 April 1987 (hereafter "the 1987 U.S.-Belgium Extradition Treaty") under the following terms:

(a) Article 5 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Articles 7(1) and 8 of the Annex to this Instrument shall govern the mode of transmission, and requirements concerning certification, authentication or legalization, of the extradition request and supporting documents;

(b) Article 7(1) of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 7(5) of the Annex to this Instrument shall provide an alternative means for transmission of the request for extradition and supporting documents following provisional arrest;

(c) Article 8 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 7 bis of the Annex to this Instrument shall govern the channel to be used for submitting supplementary information;

(d) Article 10 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 13 of the Annex to this Instrument shall govern the decision on requests made by several States for the extradition or surrender of the same person;

(e) Article 13 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 6(1) of the Annex to this Instrument shall govern extradition with respect to conduct punishable by death in the Requesting State; and

(f) Article 14 of the U.S.-EU Extradition Agreement as set forth in Article 8 bis of the Annex to this Instrument shall govern consultations where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of a request for extradition.

2. The Annex reflects the integrated text of the provisions of the 1987 U.S.-Belgium Extradition Treaty and the U.S.-EU Extradition Agreement that shall apply upon entry into force of this Instrument.

3. In accordance with Article 16 of the U.S.-EU Extradition Agreement, this Instrument shall apply to offenses committed before as well as after it enters into force.

4. This Instrument shall not apply to requests made prior to its entry into force.

5. (a) This Instrument shall be subject to the completion by the United States of America and the Kingdom of Belgium of their respective applicable internal procedures for entry into force. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Belgium shall thereupon exchange instruments indicating that such measures have been completed. This Instrument shall enter into force on the date of entry into force of the U.S.-EU Extradition Agreement.

(b) In the event of the termination of the U.S.-EU Extradition Agreement, this Instrument shall be terminated and the 1987 U.S.-Belgium Extradition Treaty shall be applied. The Governments of the United States of America and the Kingdom of Belgium nevertheless may agree to continue to apply some or all of the provisions of this Instrument.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Instrument.

DONE at Brussels, in triplicate, this 16th day of December 2004, in the English, French and Dutch languages, all three texts being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM:

ANNEX

EXTRADITION TREATY BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA

AND THE KINGDOM OF BELGIUM

Article 1

Obligation to Extradite

The Contracting States agree to extradite to each other, pursuant to the provisions of this Treaty, persons who have been charged with or found guilty of an extraditable offense within the jurisdiction of one of the Contracting States.

Article 2

Extraditable Offenses

1. An offense shall be an extraditable offense if it is punishable under the laws in both Contracting States by deprivation of liberty for a maximum period of more than one year or by a more severe penalty.

2. If extradition is requested for the execution of a sentence, the sentence originally imposed must have been deprivation of liberty for a period of at least one year or a more severe penalty.

3. The following shall also be an extraditable offense:

(a) an attempt to commit one of the offenses described in paragraph 1 or the participation as co-author or accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offense; or

(b) an "association of wrongdoers" formed to commit any of the offensesdescribed in paragraph 1 under the laws of Belgium, or a conspiracy to commit any such offenses as provided by the laws in the United States.

4. In determining whether an offense is an extraditable offense, the Contracting States:

(a) shall consider only the essential elements of the offense punishable under the laws of both states; and

(b) shall not consider as an essential element of an offense punishable in the United States an element such as interstate transportation or use of the mails or of other facilities affecting interstate or foreign commerce, since such an element is for the purpose of establishing jurisdiction in a United States federal court;

(c) shall disregard that the respective laws do not place the offense within the same category of offenses or describe the offense by the same terminology.

5. If extradition has been granted for an extraditable offense or for the execution of a sentence, it shall also be granted for:

(a) any other offense specified in the request even if the latter offense is punishable by less than one year's deprivation of liberty, and

(b) the execution of any other penalty, including a fine, specified in the request for extradition even if the severity of the penalty does not fulfill the requirement of the minimum punishment imposed by paragraph 2, provided that all other requirements for extradition are met.

6. Extradition shall not be granted if prosecution of the offense or execution of the penalty has been barred by lapse of time under the laws of the Requested State. However, acts constituting an interruption or a suspension of the time-bar in the Requesting State shall be taken into consideration insofar as possible.

Article 3

Nationality

1. Neither Contracting State shall be bound to extradite its own nationals, but the Executive Authority of the United States shall have the power to extradite such persons if, in its discretion, it be deemed proper to do so.

2. If extradition is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, the Requested State shall, at the request of the Requesting State, submit the case to its authorities for prosecution.

Article 4

Political and Military Offenses

1. Extradition shall not be granted if the offense for which extradition is requested is a political offense.

2. For the purposes of this Treaty, the following offenses shall not be considered to be political offenses:

(a) a murder or other criminal act directed against the person of a Head of State of one of the Contracting States, or of a member of the Head of State's family;

(b) the attempt to commit one of the above-mentioned offenses or the participation as co-author or accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offense;

(c) an "association of wrongdoers" formed to commit any of the foregoing offenses under the laws of Belgium, or a conspiracy to commit any such offenses as provided by the laws in the United States.

3. Notwithstanding the terms of paragraph 2 of this Article, extradition shall not be granted if the executive authority of the Requested State determines that the request was politically motivated.

4. The executive authority of the Requested State may refuse extradition for offenses under military law which are not offenses under ordinary criminal law.

5. In the event of a conflict between the provisions of paragraphs 1 through 4 of this article and articles 2 and 3 of the Supplementary Treaty on Extradition between the United States of America and the Kingdom of Belgium to Promote the Repression of Terrorism, signed at Washington on March 17, 1987, the latter provisions shall apply when that treaty is in force.

Article 5

Prior Prosecution

1. Extradition shall not be granted when the person sought has been found guilty, convicted or acquitted in the Requested State for the offense for which extradition is requested.

2. Extradition shall not be precluded by the fact that the authorities in the Requested State have decided not to prosecute the person sought for the acts for which extradition is requested, or to discontinue any criminal proceedings which have been instituted against the person sought for those acts.

Article 6

Humanitarian Considerations

1. Where the offense for which extradition is sought is punishable by death under the laws in the Requesting State and not punishable by death under the laws in the Requested State, the Requested State may grant extradition on the condition that the death penalty shall not be imposed on the person sought, or if for procedural reasons such condition cannot be complied with by the Requesting State, on condition that the death penalty if imposed shall not be carried out. If the Requesting State accepts extradition subject to conditions pursuant to this Article, it shall comply with the conditions. If the Requesting State does not accept the conditions, the request for extradition may be denied.

2. Notwithstanding the provisions of the present Treaty, the executive authority of the Requested State may refuse extradition for humanitarian reasons pursuant to its domestic law.

Article 7

Extradition Procedures and Required Documents

1. Requests for extradition and supporting documents shall be transmitted through the diplomatic channel, which shall include transmission as provided for in paragraph 5 of this Article.

2. Each request shall be supported by:

(a) documents, statements, or other types of information which describe the identity, nationality, and probable location of the person sought;

(b) information describing the facts of the offense and the procedural history of the case;

(c) the text of the law describing the essential elements of the offense for which extradition is requested;

(d) the text of the law describing the punishment for the offense;

(e) the text or a statement of the provisions of law describing any time limit on the prosecution or the service of the sentence; and

(f) the documents, statements, or other types of information specified in paragraph 3 or paragraph 4 of this Article, as applicable.

3. A request for extradition of a person who is sought for prosecution shall also be supported by:

(a) a copy of the warrant or order of arrest issued by a judge or other competent authority;

(b) a copy of the charging document or, if that does not exist, a report issued by the prosecuting authority setting forth the charges against the person sought; and

(c) such information as would justify the committal for trial of the person if the offense had been committed in the Requested State.

4. A request for extradition relating to a person who has been found guilty of the offense for which extradition is sought shall also be supported by:

(a) a copy of the judgment of conviction or, if such copy is not available, a statement by a judicial authority that the person has been found guilty;

(b) information establishing that the person sought is the person to whom the finding of guilt refers; and

(c) a copy of the sentence imposed, if the person sought has been sentenced, and a statement establishing to what extent the sentence has been carried out; or

(d) if the person has been found guilty of an offense but no sentence has been imposed, a statement affirming that the Requesting State intends to impose a sentence and a copy of the warrant for the arrest of the person; and

(e) in the case of a person who has been found guilty in absentia, the documents required by paragraph 3.

5. If the person whose extradition is sought is held under provisional arrest by the Requested State, the Requesting State may satisfy its obligation to transmit its request for extradition and supporting documents through the diplomatic channel pursuant to paragraph 1 of this Article, by submitting the request and documents to the Embassy of the Requested State located in the Requesting State. In that case, the date of receipt of such request by the Embassy shall be considered to be the date of receipt by the Requested State for purposes of applying the time limit that must be met under Article 10 of this Treaty to enable the person's continued detention.

Article 7 bis

Supplemental Information

1. The Requested State may require the Requesting State to furnish additional information within such reasonable length of time as it specifies, if it considers that the information furnished in support of the request for extradition is not sufficient to fulfill the requirements of this Treaty.

2. Such supplementary information may be requested and furnished directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Belgium.

Article 8

Admissibility of Documents

Documents that bear the certificate or seal of the Ministry of Justice, or Ministry or Department responsible for foreign affairs, of the Requesting State shall be admissible in extradition proceedings in the Requested State without further certification, authentication, or other legalization. "Ministry of Justice" shall, for the United States of America, mean the United States Department of Justice; and, for Belgium, the Ministry of Justice of Belgium.

Article 8 bis

Sensitive Information in a Request

Where the Requesting State contemplates the submission of particularly sensitive information in support of its request for extradition, it may consult the Requested State to determine the extent to which the information can be protected by the Requested State. If the Requested State cannot protect the information in the manner sought by the Requesting State, the Requesting State shall determine whether the information shall nonetheless be submitted.

Article 9

Translation

All documents submitted by the Requesting State shall be translated into the language, or one of the official languages, of the Requested State.

Article 10

Provisional Arrest

1. In case of urgency, a Contracting State may request the provisional arrest of the person sought pending presentation of the request for extradition. A request for provisional arrest may be transmitted through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Belgium. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used to transmit such a request.

2. The application for provisional arrest shall contain:

(a) a description of the person sought;

(b) the location of the person sought, if known;

(c) a brief statement of the facts of the case, including, if possible, the time and location of the offense;

(d) a description of the laws violated;

(e) a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought; and

(f) a statement that a request for extradition of the person sought will follow.

3. The Requesting State shall be notified without delay of the disposition of its application and the reasons for any denial.

4. A person who is provisionally arrested may be discharged from custody upon the expiration of 75 days from the date of provisional arrest pursuant to this Treaty if the executive authority of the Requested State has not received the formal request for extradition and the supporting documents required in Article 7.

5. The fact that the person sought has been discharged from custody pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prejudice the subsequent rearrest and extradition of that person if the extradition request and supporting documents are delivered at a later date.

Article 11

Decision and Surrender

1. The Requested State shall promptly notify the Requesting State of its decision on the request for extradition.

2. If the request is denied in whole or in part, the Requested State shall provide an explanation of the reasons for the denial. The Requested State shall provide copies of pertinent judicial decisions upon request.

3. If the request for extradition is granted, the authorities of the Contracting States shall agree on the time and place for the surrender of the person sought.

4. If the person sought is not removed from the territory of the Requested State within such time as may be prescribed by the law of that State, he may be discharged from custody, and the Requested State may subsequently refuse extradition for the same offense.

5. The period of time spent in detention in the Requested State pursuant to the extradition request of the Requesting State shall be subtracted from the period of detention to be served in the Requesting State. The Contracting States agree to communicate to one another such information relating to the period of detention.

Article 12

Temporary and Deferred Surrender

1. If the extradition request is granted in the case of a person who is being proceeded against or is serving a sentence in the Requested State, the Requested State may temporarily surrender the person sought to the Requesting State for the purpose of prosecution. The person so surrendered shall be kept in custody in the Requesting State and shall be returned to the Requested State after the conclusion of the proceedings against that person, in accordance with conditions to be determined by agreement of the Contracting States. The time spent in custody in the territory of the Requesting State will be deducted from the time remaining to be served in the Requested State.

2. The Requested State may postpone the surrender of a person who is being prosecuted or who is serving a sentence in that State. The postponement may continue until the prosecution of the person sought has been concluded and any sentence has been served.

Article 13

Requests for Extradition or Surrender Made by Several States

1. If the Requested State receives requests from the Requesting State and from any other State or States for the extradition of the same person, either for the same offense

or for different offenses, the executive authority of the Requested State shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

2. If Belgium receives an extradition request from the United States of America and a request for surrender pursuant to the European arrest warrant for the same person, either for the same offense or for different offenses, its executive authority shall determine to which State, if any, it will surrender the person.

3. In making its decision under paragraphs 1 and 2 of this Article, the Requested State shall consider all of the relevant factors, including, but not limited to, the following:

(a) whether the requests were made pursuant to a treaty;
(b) the places where each of the offenses was committed;
(c) the respective interests of the requesting States;
(d) the seriousness of the offenses;
(e) the nationality of the victim;
(f) the possibility of any subsequent extradition between the requesting States; and
(g) the chronological order in which the requests were received from the requesting States.

Article 14

Seizure and Surrender of Property

1. To the extent permitted under its law, the Requested State may seize and surrender to the Requesting State all items, including articles, documents, and evidence, connected with the offense in respect of which extradition is granted. The items mentioned in this Article may be surrendered even when the extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the person sought.

2. The Requested State may condition the surrender of the items upon satisfactory assurances from the Requesting State that the items will be returned to the Requested State as soon as practicable. The Requested State may also defer the surrender of such items if they are needed as evidence in the Requested State.

3. The rights of third parties to such items shall be duly respected.

Article 15

Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty may not be detained, tried, or punished in the Requesting State except for:

(a) the offense for which extradition has been granted or a differently denominated offense based on the same facts on which extradition was granted, provided such offense is extraditable or is a lesser included offense;

(b) an offense committed after the extradition of the person; or

(c) an offense for which the executive authority of the Requested State consents to the person's detention, trial, or punishment. For the purpose of this subparagraph:

(i) the Requested State may require the submission of the documents called for in Article 7; and

(ii)notwithstanding the above, the person extradited may be detained by the Requesting State for 75 days, or for such longer period of time as the Requested State may authorize, while the request is being processed, in which case, the Requesting State shall transmit to the Requested State a statement of the existence of a warrant of arrest or a finding of guilt or judgment of conviction against the person sought.

2. A person extradited under this Treaty may not be extradited to a third State for an offense committed prior to his surrender unless the surrendering State consents.

3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall not prevent the detention, trial, or punishment of an extradited person, or the extradition of that person to a third State, if:

(a) that person leaves the territory of the Requesting State after extradition and voluntarily returns to it;

(b) that person does not leave the territory of the Requesting State within 15 days of the day on which that person is free to leave; or

(c) if that person voluntarily consents.

Article 16

Waiver of Extradition

If the person sought consents to surrender to the Requesting State in accordance with the practice of the Requested State, the Requested State may surrender the person as expeditiously as possible without further proceedings and the rule of speciality shall not apply.

Article 17

Transit

1. Either Contracting State may authorize transportation through its territory of a person surrendered to the other State by a third State. A request for transit shall be made through the diplomatic channel or directly between the United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Belgium. The facilities of the International Criminal Police Organization (Interpol) may be used to transmit such a request. This request shall contain a description of the person being transported and a brief statement of the facts of the case as well as a confirmation of the existence of the documents referred to in Article 10(2)(e). A person in transit may be detained in custody for 24

hours. Transit may be refused for a national of the Requested State and for a person sought for prosecution or to serve a penalty of deprivation of liberty imposed by the authorities of that State.

2. No authorization for transit is required when air transportation is used and no landing is scheduled on the territory of the State being transited. If an unscheduled landing occurs, that State may require the request for transit as provided in paragraph 1. That State shall detain the person to be transported until the request is received and the transit is effected, so long as the request is received within 24 hours of the unscheduled landing.

Article 18

Representation and Expenses

1. The Requested State shall advise, assist, appear in court on behalf of the Requesting State, and represent the interests of the Requesting State, in any proceeding arising out of a request for extradition.

2. The Requesting State shall bear the expenses related to the translation of documents and the transportation of the person surrendered. The Requested State shall pay all other expenses incurred in that State by reason of the extradition proceedings.

3. Neither State shall make any pecuniary claim against the other State arising out of the arrest, detention, examination, or surrender of persons sought or for representation and litigation expenses incurred under this treaty.

Article 19

Consultation

The United States Department of Justice and the Ministry of Justice of Belgium may consult with each other directly (or through the facilities of Interpol) in connection with the processing of individual cases and in furtherance of maintaining and improving procedures for the implementation of this Treaty.

Article 20

Termination

Either Contracting State may terminate this Treaty at any time by giving written notice to the other Contracting State. This termination shall be effective six months after the date of such notice.

INSTRUMENT

VISÉ PAR L'ARTICLE 3, 2.,

DE L'ACCORD

ENTRE

LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET L'UNION EUROPÉENNE

EN MATIÈRE D'EXTRADITION,

SIGNÉ LE 25 JUIN 2003,

CONCERNANT L'APPLICATION

DE LA CONVENTION D'EXTRADITION

ENTRE

LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET LE ROYAUME DE BELGIQUE,

SIGNÉE LE 27 AVRIL 1987

INSTRUMENT
VISÉ PAR L'ARTICLE 3, 2.,
DE L'ACCORD
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET L'UNION EUROPÉENNE
EN MATIÈRE D'EXTRADITION,
SIGNÉ LE 25 JUIN 2003,
CONCERNANT L'APPLICATION
DE LA CONVENTION D'EXTRADITION
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE ET LE ROYAUME DE BELGIQUE,
SIGNÉE LE 27 AVRIL 1987

1. Conformément à l'article 3, 2., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, signé le 25 juin 2003 (ci-après "l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition"), les Gouvernements du Royaume de Belgique et des Etats-Unis d'Amérique reconnaissent, aux termes des dispositions du présent Instrument, que l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis en matière d'extradition est d'application vis-à-vis de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique, signée le 27 avril 1987 (ci-après "la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987") selon les termes suivants :

   a) L'article 5 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé aux articles 7, 1., et 8 de l'Annexe au présent Instrument règle les modalités de transmission ainsi que les conditions de certification, d'authentification ou de légalisation de la demande d'extradition et des documents à l'appui de celle-ci ;

   b) L'article 7, 1., de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 7, 5., de l'Annexe au présent Instrument offre un mode alternatif de transmission de la demande d'extradition et des documents à l'appui de celle-ci à la suite d'une arrestation provisoire ;

   c) L'article 8 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 7 *bis* de l'Annexe au présent Instrument détermine le canal à utiliser en vue de soumettre des informations supplémentaires ;

   d) L'article 10 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 13 de l'Annexe au présent Instrument traite de la décision relative aux demandes émanant de plusieurs Etats en vue de l'extradition ou de la remise de la même personne ;

   e) L'article 13 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 6, 1., de l'Annexe au présent Instrument règle l'extradition lorsque l'infraction est punissable de la peine de mort dans l'Etat requérant ; et

   f) L'article 14 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition énoncé à l'article 8 *bis* de l'Annexe au présent Instrument règle les consultations lorsque l'Etat requérant envisage la soumission d'informations particulièrement sensibles à l'appui d'une demande d'extradition.

2. L'Annexe contient le texte intégré des dispositions de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987 et de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition qui seront d'application lors de l'entrée en vigueur du présent Instrument.

3. Conformément à l'article 16 de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition, le présent Instrument s'applique aux infractions commises avant et après son entrée en vigueur.

4. Le présent Instrument ne s'applique pas aux demandes formulées avant son entrée en vigueur.

5. a) Le présent Instrument est soumis à l'accomplissement par les Etats-Unis d'Amérique et par le Royaume de Belgique de leurs procédures internes applicables respectives en vue de son entrée en vigueur. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique échangent à cet égard des instruments indiquant l'accomplissement de ces mesures. Le présent Instrument entre en vigueur à la date de l'entrée en vigueur de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition.

   b) La dénonciation de l'Accord entre l'Union européenne et les Etats-Unis d'Amérique en matière d'extradition entraîne la dénonciation du présent Instrument et l'application de la Convention d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique de 1987. Le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique et le Gouvernement du Royaume de Belgique peuvent néanmoins décider de continuer à appliquer, en tout ou partie, les dispositions du présent Instrument.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leur Gouvernement respectif, ont signé le présent Instrument.

FAIT à Bruxelles, en triple exemplaire, le 16th décembre 2004, en langues anglaise, française et néerlandaise, les trois textes faisant également foi.

POUR LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE :

POUR LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE :

ANNEXE

CONVENTION D'EXTRADITION
ENTRE
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE
ET
LE ROYAUME DE BELGIQUE

Article 1er

Obligation d'extrader

Les Etats contractants s'engagent à se livrer réciproquement conformément aux dispositions de la présente Convention, les individus qui sont poursuivis, déclarés coupables ou condamnés du chef de l'une des infractions donnant lieu à extradition commises dans la juridiction de l'un des Etats contractants.

Article 2

Infractions donnant lieu à extradition

1. Donne lieu à extradition toute infraction qui, aux termes de la législation de chacun des Etats contractants, est punie d'une peine privative de liberté dont la durée maximum dépasse un an ou d'une peine plus sévère.

2. Lorsque l'extradition est demandée pour l'exécution d'une peine prononcée, celle-ci doit âtre une peine privative de liberté d'au moins un an ou une peine plus sévère.

3. Donnent également lieu à extradition :

   a) la tentative de commettre une des infractions mentionnées au paragraphe 1 ou la participation en tant que co-auteur ou complice d'un individu qui commet ou tente de commettre une telle infraction ; ou

   b) une association de malfaiteurs formée dans le but de commettre une des infractions mentionnées au paragraphe 1, telle qu'elle est prévue par la loi belge, ou une "conspiracy", dans le but de commettre l'une de ces infractions, telle qu'elle est prévue par le droit en vigueur aux Etats-Unis.

4. Pour déterminer si une infraction donne lieu à extradition, les Etats contractants :

   a) prendront uniquement en considération les éléments constitutifs de l'infraction punissable aux termes de la législation des deux Etats ; et

b) ne considéreront pas comme un élément constitutif d'une infraction punissable aux Etats-Unis un élément tel que le transport entre Etats de l'Union ou l'utilisation des postes ou de tout autre moyen ayant une influence sur le commerce entre Etats de l'Union ou sur le commerce extérieur, de tels éléments étant destinés à établir la compétence d'un tribunal fédéral des Etats-Unis d'Amérique ;

c) ne tiendront pas compte du fait que les législations respectives ne classent pas l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou qualifient ou non l'infraction par la même terminologie.

5. Si l'extradition a été accordée pour une infraction qui donne lieu à extradition ou pour l'exécution d'une peine, elle sera également accordée :

a) pour toute autre infraction mentionnée dans la demande même si cette dernière infraction est punissable d'une peine de moins d'un an d'emprisonnement ;

b) pour l'exécution de toute autre peine, y compris une amende, mentionnée dans la demande d'extradition, même si le taux de la peine ne remplit pas les conditions minimales prévues au paragraphe 2, pourvu que toutes les autres conditions requises pour l'extradition soient remplies.

6. L'extradition ne sera pas accordée si la prescription de l'action publique ou de la peine est acquise d'après la loi de l'Etat requis Toutefois, les actes interruptifs et suspensifs de la prescription intervenus dans l'Etat requérant sont pris en considération dans toute la mesure du possible.

Article 3

Nationalité

1. Les Etats contractants ne sont pas tenus d'extrader leurs nationaux ; toutefois, le Gouvernement des Etats-Unis d'Amérique peut extrader ses nationaux si, faisant usage de son pouvoir discrétionnaire, il le juge approprié.

2. Si l'extradition est refusée uniquement sur base de la nationalité de la personne recherchée, l'Etat requis soumettra, à la demande de l'Etat requérant, l'affaire à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale.

Article 4

Infractions politiques et militaires

1. L'extradition n'est pas accordée si l'infraction pour laquelle elle est demandée est une infraction politique.

2. Aux fins de la présente Convention, les infractions mentionnées ci-après ne sont pas considérées comme des infractions politiques :

a) un meurtre ou un autre acte criminel dirigé contre la personne d'un Chef d'Etat de l'un des Etats contractants ou contre la personne d'un membre de la famille du Chef d'Etat ;

b) la tentative de commettre l'une des infractions mentionnées ci-dessus ou la participation en tant que co-auteur ou complice d'une personne qui commet ou tente de commettre une telle infraction ;

c) une association de malfaiteurs formée dans le but de commettre une des infractions mentionnées ci-dessus, telle qu'elle est prévue par la loi belge ou une "conspiracy" dans le but de commettre l'une de ces infractions, telle qu'elle est prévue par le droit en vigueur aux Etats-Unis.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 de cet article, l'extradition ne sera pas accordée si le Gouvernement de l'Etat requis considère que la demande est motivée par des considérations politiques

4. Le Gouvernement requis peut refuser l'extradition pour des infractions aux lois militaires qui ne sont pas des infractions d'après la loi pénale ordinaire.

5. En cas de conflit entre les dispositions des paragraphes 1 à 4 du présent article et les articles 2 et 3 de la Convention additionnelle en matière d'extradition entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis d'Amérique en vue de promouvoir la répression du terrorisme signée à Washington le 17 mars 1987, ces derniers articles s'appliqueront lorsque cette Convention sera entrée en vigueur

Article 5

Poursuites préalables

1. L'extradition n'est pas accordée si l'individu réclamé a été déclaré coupable condamné ou acquitté dans l'Etat requis pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée.

2. La décision des autorités de l'Etat requis, soit de ne pas poursuivre l'individu réclamé pour les actes pour lesquels l'extradition est demandée, soit de mettre fin à toute procédure pénale qui avait été engagée contre l'individu recherché pour ces actes n'exclut pas pour autant la possibilité de l'extrader.

Article 6

Clauses humanitaires

1. Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est punissable de la peine de mort aux termes de la loi de l'État requérant et ne l'est pas aux termes de la loi de l'État requis, l'État requis peut accorder l'extradition à condition que la peine de mort ne soit pas prononcée à l'encontre de la personne recherchée ou, si, pour des raisons de procédure, cette condition ne peut être respectée par l'État requérant, à condition que la peine de mort, si elle est prononcée, ne soit pas exécutée. Si l'État requérant accepte l'extradition sous réserve des conditions énoncées dans le présent article, il respecte ces conditions. Si l'État requérant n'accepte pas les conditions, l'extradition peut être refusée.

2. Nonobstant les dispositions de la présente Convention le Gouvernement de l'Etat requis peut ne pas accorder l'extradition pour des raisons humanitaires prévues par son droit national.

Article 7

Procédure d'extradition et documents requis

1. Les demandes d'extradition et les pièces justificatives sont transmises par la voie diplomatique, y compris la transmission telle que prévue au paragraphe 5 du présent article.

2. Chaque demande est accompagnée :

   a) des documents, déclarations ou autres types d'information qui décrivent l'identité la nationalité et la localisation probable de l'individu réclamé ;

   b) d'une description des éléments de fait de l'infraction et d'un historique de la procédure en l'affaire ;

   c) du texte de la loi reprenant les éléments essentiels de l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée ;

   d) du texte de la loi fixant la peine pour l'infraction ;

   e) du texte de la loi ou d'un énoncé des dispositions légales décrivant tout délai applicable à la prescription de l'action publique ou de la peine ;

   f) des documents, déclarations ou autres types d'informations spécifiés aux paragraphes 3 et 4 du présent article selon le cas.

3. Une demande d'extradition d'un individu qui est réclamé aux fins de poursuites est également accompagnée :

   a) d'une copie du mandat d'arrêt ou de l'ordre d'arrestation délivré par un juge ou une autre autorité compétente ;

   b) d'une copie de l'acte d'accusation ou à défaut d'un rapport émanant de l'autorité de poursuite décrivant les faits pour lesquels l'extradition est demandée ;

   c) de toute information qui justifierait une procédure contre cet individu si l'infraction avait été commise dans l'Etat requis.

4. Une demande d'extradition d'un individu qui a été déclaré coupable de l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est également accompagnée :

   a) d'une copie du jugement ou si telle copie ne peut être fournie d'une déclaration d'une autorité judiciaire attestant que l'individu a été déclaré coupable ;

   b) de l'information établissant que l'individu réclamé est l'individu auquel s'applique la décision ;

   c) si l'individu a été condamné à une peine, d'une copie de la décision de condamnation et d'une déclaration spécifiant la partie de cette décision déjà exécutée ;

   d) si l'individu a été reconnu coupable, mais qu'aucune peine ne lui a été imposée, d'une déclaration attestant que l'Etat requérant a l'intention d'imposer une peine ainsi que d'une copie du mandat d'arrêt ;

   e) si l'individu a été jugé par défaut, des pièces prévues"" au paragraphe 3.

5. Si la personne dont l'extradition est demandée est maintenue en détention provisoire par l'État requis, l'État requérant peut s'acquitter de son obligation de transmettre sa demande d'extradition et les pièces justificatives par la voie diplomatique conformément au paragraphe 1 du présent article, en présentant cette demande et ces pièces à l'ambassade de l'État requis établie dans l'État requérant. Dans ce cas, la date de réception de cette demande par l'ambassade est considérée comme étant la date de réception par l'État requis aux fins de l'application du délai qui doit être respecté en vertu de l'article 10 de la présente Convention afin que la personne puisse être maintenue en détention.

Article 7 *bis*

Complément d'informations

1. L'État requis peut demander à l'État requérant de fournir des informations complémentaires dans un délai raisonnable, qu'il précise, s'il juge que les informations communiquées à l'appui de la demande d'extradition pour se conformer aux obligations prévues par la présente Convention sont insuffisantes.

2. Ce complément d'informations peut être demandé ou fourni directement entre le Ministère de la Justice de la Belgique et le Département de la Justice des Etats-Unis.

Article 8

Acceptation des pièces

Les documents accompagnés du certificat ou revêtus du cachet du ministère de la justice ou du ministère ou département de l'État requérant chargé des affaires étrangères sont recevables dans les procédures d'extradition de l'État requis sans autre certification, authentification ou autre forme de légalisation. Le "ministère de la justice" signifie, pour le Royaume de Belgique, le Ministère de la Justice de la Belgique, et, pour les Etats-Unis d'Amérique, le Département de la Justice des Etats-Unis.

Article 8 *bis*

Présence d'informations sensibles dans une demande

Lorsque l'État requérant envisage de communiquer des informations particulièrement sensibles à l'appui de sa demande d'extradition, il peut consulter l'État requis afin de déterminer dans quelle mesure ces informations peuvent être protégées par ce dernier. Si l'État requis ne peut pas protéger les informations de la manière souhaitée par l'État requérant, celui-ci détermine si ces informations seront ou non néanmoins communiquées.

Article 9

Traduction

Toutes les pièces transmises par l'Etat requérant seront traduites dans la langue ou l'une des langues officielles de l'Etat requis.

Article 10

Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, un Etat contractant peut demander l'arrestation provisoire de l'individu réclamé en attendant que la demande d'extradition soit transmise. Une demande d'arrestation provisoire peut être transmise soit par la voie diplomatique, soit directement entre le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de Belgique. Les voies de communication par Interpol peuvent être utilisées à cet effet.

2. Cette demande d'arrestation provisoire mentionne :

   a) le signalement de l'individu réclamé ;
   b) l'endroit ou cet individu se trouve, si cet endroit est connu ;
   c) un bref exposé des faits en l'affaire, comprenant si possible, le moment et le lieu de l'infraction ;
   d) un relevé des lois violées ;
   e) une déclaration sur l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une décision établissant la culpabilité de l'individu ou le condamnant ;
   f) une déclaration certifiant que la demande d'extradition de l'individu recherché suivra.

3. L'Etat requérant est informé sans retard de la décision prise suite à sa demande et des raisons motivant tout refus.

4. Un individu faisant l'objet d'une arrestation provisoire aux termes de la présente Convention peut être remis en liberté si, dans les 75 jours à partir du jour de l'arrestation provisoire, le Gouvernement de l'Etat requis n'a pas reçu la demande officielle d'extradition et les pièces à l'appui indiquées à l'article 7.

5. La remise en liberté, en application du § 4 du présent article, de l'individu réclamé ne s'oppose ni à une nouvelle arrestation, ni à son extradition ultérieure si la demande d'extradition et les pièces à l'appui parviennent ultérieurement.

Article 11

Décision et remise

1. L'Etat requis notifie sans tarder à l'Etat requérant la décision prise suite à la demande d'extradition.

2. L'Etat requis fournit une explication sur les raisons motivant un rejet total ou partiel de la demande. L'Etat requis fournit sur demande des copies des décisions judiciaires s'y référant.

3. Si l'extradition est accordée, les autorités des Etats contractants conviennent du lieu et du moment de la remise de l'individu réclamé.

4. Si l'individu réclamé n'est pas transféré du territoire de l'Etat requis dans le délai éventuellement prescrit par la loi de ce même Etat, il peut être remis en liberté et l'Etat requis peut refuser ultérieurement l'extradition pour le même fait.

5. La durée de la détention subie dans l'Etat requis à la suite de la demande d'extradition de l'Etat requérant est imputée sur la durée de la détention à subir dans l'Etat requérant. Les Etats contractants s'engagent à se communiquer réciproquement ladite information relative à la durée de la détention.

Article 12

Remise temporaire et ajournée

1. Si, dans le cas d'un individu contre lequel une procédure est en cours ou qui purge une peine dans l'Etat requis, la demande d'extradition est agréée, cet Etat peut remettre temporairement l'individu réclamé à l Etat requérant aux fins de poursuites. L'individu ainsi remis sera incarcéré dans l'Etat requérant et sera renvoyé à l'Etat requis après la fin des poursuites intentées contre lui, selon des conditions à déterminer d'un commun accord par les Etats contractants.

   La durée de la détention subie dans l'Etat requérant sera soustraite de la peine qui reste à subir dans l'Etat requis.

2. L'Etat requis peut ajourner la remise d'un individu qui est poursuivi ou qui purge une peine dans cet Etat.

   Cet ajournement peur durer jusqu'à ce que les poursuites intentées contre cet individu aient pris fin et que toute peine ait été purgée.

Article 13

Demandes d'extradition ou de remise présentées par plusieurs États

1. Si l'État requis reçoit, pour la même personne, des demandes d'extradition émanant de l'État requérant et d'un ou plusieurs autres États, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, le pouvoir exécutif de l'État requis détermine à quel État la personne sera remise, le cas échéant.

2. Si la Belgique reçoit une demande d'extradition des États-Unis d'Amérique et une demande de remise au titre d'un mandat d'arrêt européen pour la même personne, que ce soit pour la même infraction ou pour des infractions différentes, son pouvoir exécutif détermine à quel État la personne sera remise, le cas échéant.

3. Pour former sa décision en vertu des paragraphes 1 et 2 du présent article, l'État requis prend en compte l'ensemble des éléments pertinents, y compris, mais pas seulement, les éléments suivants :

   a) le fait que les demandes aient été ou non présentées en vertu d'un traité ;
   b) l'endroit où chacune des infractions a été commise ;
   c) les intérêts de chacun des États requérants ;

d) la gravité des infractions ;
e) la nationalité de la victime ;
f) la possibilité qu'une extradition puisse être effectuée ultérieurement entre les États requérants, et
g) l'ordre chronologique de réception des demandes des États requérants.

Article 14

Saisie et remise d'objets

1. L'Etat requis peut, dans la mesure permise par sa législation, saisir et remettre à l'Etat requérant tous les objets y compris les documents et tout élément de preuve en relation avec l'infraction pour laquelle l'extradition est accordée. Les objets visés dans le présent article peuvent être remis même si l'extradition ne peut âtre rendue effective suite au décès, à la disparition ou à l'évasion de l'individu réclamé.

2. L'Etat requis peut subordonner la remise de ces objets à la condition que l'Etat requérant donne une garantie suffisante qu ils seront rendus à l'Etat requis aussi rapidement que possible. L'Etat requis peut aussi ajourner la remise des objets susvisés s'ils doivent servir de preuve dans l'Etat requis.

3. Les droits que des tiers peuvent avoir sur ces objets seront dûment respectés.

Article 15

Règle de la spécialité

1. Un individu extradé en vertu de la présente Convention ne peut être ni détenu, ni jugé ni frappé d'une peine dans l'Etat requérant, si ce n'est :

a) pour l'infraction pour laquelle l'extradition a été accordée ou pour une infraction qualifiée autrement et basée sur les mêmes faits pour lesquels l'extradition a été accordée à condition que cette infraction soit une infraction donnant lieu à extradition ou une infraction moindre comprise dans celle pour laquelle l'extradition a été accordée ;

b) pour une infraction commise après l'extradition de l'individu ou

c) pour une infraction pour laquelle le Gouvernement de l'Etat requis consent à ce que l'individu soit détenu jugé ou frappé d'une peine. Aux fins du présent alinéa :

(i) l'Etat requis peut demander la production des pièces mentionnées à l'article 7 ;
(ii) nonobstant les règles précitées là personne extradée peut être détenue par l'Etat requérant pendant 75 jours ou, pendant que la demande est traitée, durant une période plus longue à laquelle consent I'Etat requis ; dans ce cas, l'Etat requérant doit transmettre à l'Etat requis une déclaration relative à l'existence d'un mandat d'arrêt ou d'une décision établissant la culpabilité de l'individu ou le condamnant.

2. Un individu extradé en vertu de la présente Convention ne peut âtre extradé vers un Etat tiers pour une infraction commise antérieurement à sa remise sauf si l'Etat qui a remis cet individu y consent.

3. Les paragraphes 1 et 2 du présent article n'empêchent ni la détention, ni le jugement d'un individu extradé ni l'application d'une peine à cet individu, ni son extradition vers un Etat tiers :

   a) s'il quitte le territoire de l'Eclat requérant après l'extradition et revient de son plein gré dans cet Etat, ou

   b) s'il ne quitte pas le territoire de l'Etat requérant dans les 15 jours à dater du jour où il est libre de le quitter, ou

   c) s'il y consent de son plein gré.

Article 16

Renonciation

Si l'individu réclamé consent, conformément à la pratique suivie dans l Etat requis, à être remis à l'Etat requérant l'Etat requis peut remettre cet individu aussi vite que possible et sans autre procédure ; dans ce cas, il n'est pas fait application de la règle de la spécialité.

Article 17

Transit

1. Chacun des Etats contractants peut autoriser le transit à travers son territoire d un individu remis à l'autre Etat par un Etat tiers. Une demande de transit sera présentée par la voie diplomatique ou transmise directement entre le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de la Belgique. Les moyens de communications d'Interpol peuvent être utilisés à cet effet. Cette demande donnera le signalement de l'individu en transit et un bref rapport des faits de l'affaire ainsi qu'une confirmation de l'existence des documents prévus à l'article 10 2. e). Un individu en transit peut être détenu durant 24 heures. Le transît pourra être refusé pour un national de l'Etat requis et pour une personne faisant l'objet de poursuites ou recherchée en vue de l'exécution d'une peine privative de liberté imposée par les autorises de ce même Etat.

2. Aucune autorisation de transit n'est requise lorsque la voie aérienne est utilisée et qu'aucun atterrissage n est prévu sur le territoire de l'Etat de transit. En cas d'atterrissage fortuit, cet Etat peut exiger la demande de transit prévue au paragraphe premier. Cet Etat gardera en détention l'individu en transit jusqu'à ce que la demande soit reçue et le transit effectué, pourvu que la demande parvienne dans les 24 heures suivant l'atterrissage fortuit.

Article 18

Représentation et frais

1. L'Etat requis conseille et assiste l'Etat requérant, le représente en justice et défend les intérêts de cet Etat dans toute procédure découlant d'une demande d'extradition.

2. L'Etat requérant supporte les frais relatifs à la traduction des documents et au transport de l'individu remis. L'Etat requis supporte toutes les autres dépenses encourues dans cet Etat suite à la procédure d'extradition.

3. Aucun des Etats n'exige une participation financière de l'autre Etat dans les frais découlant de l'arrestation, de la détention de l'instruction du cas de la remise d'individus réclamés ou bien de la représentation ou de litiges sur la base de la présente Convention.

Article 19

Consultation

Le Département de la Justice des Etats-Unis et le Ministère de la Justice de la Belgique peuvent entrer en contact directement (ou par les voies de communication d'Interpol) pour toute question liée au traitement de cas individuels ou à la recherche des moyens de préserver et d'améliorer les procédures d'application de la présente Convention.

Article 20

Dénonciation

Chacun des Etats peut dénoncer la présente Convention par notification écrite à l'autre Etat contractant Cette dénonciation sortira ses effets six mois après la date de ladite notification.

INSTRUMENT

ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3, LID 2,

VAN

DE OVEREENKOMST

BETREFFENDE UITLEVERING

TUSSEN

DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN DE EUROPESE UNIE,

ONDERTEKEND OP 25 JUNI 2003,

MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING

VAN

DE OVEREENKOMST

INZAKE UITLEVERING

TUSSEN

DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN HET KONINKRIJK BELGIË,

ONDERTEKEND OP 27 APRIL 1987

INSTRUMENT
ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3, LID 2,
VAN
DE OVEREENKOMST
BETREFFENDE UITLEVERING
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN DE EUROPESE UNIE,
ONDERTEKEND OP 25 JUNI 2003,
MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING
VAN
DE OVEREENKOMST
INZAKE UITLEVERING
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA EN HET KONINKRIJK BELGIË,
ONDERTEKEND OP 27 APRIL 1987

1. Zoals omschreven in artikel 3, lid 2, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 25 juni 2003 (hierna "de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS"), bevestigen de Regeringen van het Koninkrijk België en van de Verenigde Staten van Amerika dat, in overeenstemming met de bepalingen van dit instrument, de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS wordt toegepast met betrekking tot de bilaterale Overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika, ondertekend op 27 april 1987 (hierna "de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS"), onder de volgende voorwaarden :

   a) Artikel 5 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in de artikelen 7, lid 1, en 8 van de bijlage bij dit instrument, regelt de wijze van toezending en de voorwaarden voor certificering, waarmerking of legalisering van het uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan ;

   b) Artikel 7, lid 1, van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 7, lid 5, van de bijlage bij dit instrument, voorziet in een alternatieve wijze van toezending van het uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan na voorlopige aanhouding ;

   c) Artikel 8 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 7 *bis* van de bijlage bij dit instrument, regelt het te gebruiken kanaal voor het overleggen van aanvullende informatie ;

   d) Artikel 10 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 13 van de bijlage bij dit instrument, regelt de beslissingen op de samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering van dezelfde persoon ;

   e) Artikel 13 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 6, lid 1, van de bijlage bij dit instrument, regelt de uitlevering met betrekking tot een strafbaar feit waarop in de verzoekende Staat de doodstraf is gesteld ; en

   f) Artikel 14 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, zoals omschreven in artikel 8 *bis* van de bijlage bij dit instrument, voorziet in overleg indien de verzoekende Staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van een uitleveringsverzoek.

2. De bijlage bevat de geïntegreerde tekst van de bepalingen van de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS en van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS, die van kracht worden op het tijdstip van inwerkingtreding van dit instrument.

3. In overeenstemming met artikel 16 van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS is dit instrument van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

4. Dit instrument is niet van toepassing op verzoeken die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ingediend.

5. a) Dit instrument vereist de voltooiing door het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika van hun respectieve interne procedures die gelden voor de inwerkingtreding. Vervolgens wisselen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika akten uit waaruit blijkt dat deze procedures zijn voltooid. Dit instrument treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS.

   b) In geval van beëindiging van de Overeenkomst betreffende uitlevering tussen de EU en de VS wordt dit instrument beëindigd en wordt de Overeenkomst van 1987 inzake uitlevering tussen België en de VS toegepast. De Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika kunnen evenwel overeenkomen enkele of alle bepalingen van dit instrument te blijven toepassen.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, naar behoren gemachtigd door hun respectieve Regeringen, dit instrument hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, in drievoud, op 16th december 2004, in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, de drie teksten zijnde gelijkelijk authentiek.

VOOR DE REGERING VAN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA :

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË :

BIJLAGE

OVEREENKOMST
INZAKE UITLEVERING
TUSSEN
DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA
EN
HET KONINKRIJK BELGIË

Artikel 1

Verplichting tot uitlevering

De overeenkomstsluitende Staten verbinden er zich toe om, volgens de bepalingen van deze Overeenkomst, aan elkaar personen uit te leveren die vervolgd worden, schuldig verklaard of veroordeeld zijn wegens een voor uitlevering vatbaar feit dat is gepleegd binnen de jurisdictie van een van de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Misdrijven die aanleiding geven tot uitlevering

1. Geeft aanleiding tot uitlevering, elk misdrijf dat, volgens de wetgeving van de twee overeenkomstsluitende Staten, bestraft wordt met een vrijheidsstraf waarvan de maximumduur groter is dan één jaar of met een strengere straf.

2. Wanneer de uitlevering wordt gevraagd voor de tenuitvoerlegging van een uitgesproken straf, moet deze een vrijheidsberovende straf van ten minste één jaar of een strengere straf zijn.

3. Geven eveneens aanleiding tot uitlevering :

   a) de poging om een van de in paragraaf 1 bedoelde misdrijven te plegen of de deelneming als mededader of medeplichtige van een persoon die een dergelijk misdrijf pleegt of poogt te plegen ; of

   b) een vereniging van boosdoeners met het oogmerk om een van de in paragraaf I bedoelde misdrijven te plegen, zoals bepaald door de Belgische wet of een « conspiracy » met het doel een van die misdrijven te plegen, zoals bepaald in het in de Verenigde Staten geldend recht.

4. Om te bepalen of een misdrijf aanleiding geeft tot uitlevering :

   a) houden de overeenkomstsluitende Staten alleen rekening met de constitutieve bestanddelen van het misdrijf dat strafbaar is volgens de wetgeving van de twee Staten ; en

b) beschouwen zij niet als een constitutief bestanddeel van een misdrijf strafbaar in de Verenigde Staten, een bestanddeel zoals het vervoer tussen de Staten van de Unie, het gebruik van de post of van elk ander middel dat invloed uitoefent op de handel tussen de Staten van de Unie of de buitenlandse handel, dergelijke bestanddelen dienend tot het vaststellen van de bevoegdheid van een federale rechtbank van de Verenigde Staten van Amerika ;

c) houden zij er geen rekening mee dat de respectievelijke wetgevingen het misdrijf niet in dezelfde categorie misdrijven onderbrengen of het misdrijf al of niet met dezelfde terminologie omschrijven.

5. Indien de uitlevering werd toegestaan voor een misdrijf dat aanleiding geeft tot uitlevering of voor de tenuitvoerlegging van een straf, wordt zij eveneens toegestaan :

a) voor ieder ander misdrijf waarvan melding is gemaakt in het verzoek, zelfs indien dit misdrijf strafbaar is met een straf van minder dan een jaar gevangenisstraf ;

b) voor de tenuitvoerlegging van iedere andere in het verzoek tot uitlevering vermelde straf, met inbegrip van een geldboete, zelfs indien de strafmaat niet beantwoordt aan de in paragraaf 2 gestelde minimale voorwaarden ; op voorwaarde dat aan alle andere voorwaarden voor de uitlevering is voldaan.

6. De uitlevering zal niet worden toegestaan wanneer de verjaring van de strafvordering of van de straf bereikt is overeenkomstig de wet van de aangezochte Staat. Er wordt evenwel in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de stuitings- en schorsingsdaden van de verjaring in de verzoekende Staat.

Artikel 3

Nationaliteit

1. De overeenkomstsluitende Staten zijn er niet toe gehouden hun eigen onderdanen uit te leveren ; de Regering van de Verenigde Staten van Amerika kan haar eigen onderdanen evenwel uitleveren indien zij, gebruik makend van haar discretionaire macht, zulks passend acht.

2. Indien de uitlevering uitsluitend wordt geweigerd op grond van de nationaliteit van de gezochte persoon, zal de aangezochte Staat, op verzoek van de verzoekende Staat, de zaak voorleggen aan zijn bevoegde autoriteiten met het oog op het instellen van de strafvordering.

Artikel 4

Politieke en militaire misdrijven

1. De uitlevering wordt niet toegestaan wanneer het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd een politiek misdrijf is.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst worden de hiernavolgende misdrijven niet als politieke misdrijven beschouwd :

a) doodslag of een andere criminele daad gericht tegen het Staatshoofd van een van de overeenkomstsluitende Staten of tegen een familielid van het Staatshoofd ;

b) de poging om een van de voornoemde misdrijven te plegen of de deelneming als mededader of medeplichtige van een persoon die een dergelijk misdrijf pleegt of poogt te plegen ;

c) een vereniging van boosdoeners met het oogmerk om een der voormelde misdrijven te plegen, zoals bepaald door de Belgische wet of een "conspiracy" met het doel een van die misdrijven te plegen, zoals bepaald in het in de Verenigde Staten geldend recht.

3. Ongeacht het bepaalde in paragraaf 2 van dit artikel, wordt de uitlevering niet toegestaan indien de Regering van de aangezochte Staat van oordeel is dat aan het verzoek politieke redenen ten grondslag liggen.

4. De Regering van de aangezochte Staat kan de uitlevering weigeren voor overtredingen van de militaire wetten die geen misdrijven naar de gewone strafwetten zijn.

5. In geval van conflict tussen de bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 4 van dit artikel en de artikels 2 en 3 van de aanvullende overeenkomst inzake uitlevering tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Staten van Amerika ter bevordering van de bestrijding van het terrorisme, getekend te Washington op 17 maart 1987, worden deze laatste artikels toegepast, zodra deze Overeenkomst in werking zal zijn getreden.

Artikel 5

Voorafgaandelijke vervolgingen

1. De uitlevering wordt niet toegestaan indien de opgeëiste persoon voor het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd in de aangezochte Staat schuldig werd verklaard, veroordeeld of vrijgesproken werd.

2. De beslissing van de autoriteiten van de aangezochte Staat, hetzij om de opgeëiste persoon niet te vervolgen wegens de feiten waarvoor de uitlevering is gevraagd, hetzij om elke strafrechterlijke procedure te beëindigen die wegens deze feiten tegen de gezochte persoon werd ingesteld, sluit de mogelijkheid niet uit die persoon alsnog uit te leveren.

Artikel 6

Humanitaire clausules

1. Wanneer op een strafbaar feit waarvoor uitlevering wordt gevraagd naar het recht van de verzoekende staat doch niet naar het recht van de aangezochte staat de doodstraf is gesteld, kan de aangezochte staat aan de uitlevering de voorwaarde verbinden dat de doodstraf niet aan de opgeëiste persoon wordt opgelegd of, indien de verzoekende staat om procedurele redenen niet aan deze voorwaarde kan voldoen, de voorwaarde dat de doodstraf, indien deze wordt opgelegd, niet ten uitvoer zal worden gelegd. Indien de verzoekende staat instemt met de uitlevering op de in dit artikel genoemde voorwaarden, moet hij die voorwaarden naleven. Indien de verzoekende staat de voorwaarden niet aanvaardt, kan het uitleveringsverzoek worden geweigerd.

2. Ongeacht het bepaalde in deze Overeenkomst, staat het de Regering van de aangezochte Staat vrij de uitlevering niet toe te staan om humanitaire redenen als bedoeld in haar nationaal recht.

Artikel 7

Uitleveringsprocedure en vereiste stukken

1. Verzoeken tot uitlevering en stukken tot staving daarvan worden langs diplomatieke weg toegezonden, daaronder begrepen toezending zoals voorzien in lid 5 van dit artikel.

2. Elk verzoek gaat vergezeld van :

   a) de stukken, verklaringen of andere inlichtingen waarin de identiteit, de nationaliteit en de vermoedelijke verblijfplaats van de opgeëiste persoon omschreven zijn ;

   b) een beschrijving van de feitelijke gegevens van het misdrijf en van een overzicht van de terzake gevoerde rechtspleging ;

   c) de wettekst houdende de essentiële bestanddelen van het misdrijf waarvoor de uitlevering wordt gevraagd ;

   d) de wettekst houdende vaststelling van de straf voor het misdrijf ;

   e) de wettekst of de omschrijving van de wetsbepalingen betreffende elke termijn van toepassing op de verjaring van de strafvordering of van de straf ;

   f) de stukken, verklaringen of andere inlichtingen bedoeld, naar gelang het geval, in de paragrafen 3 en 4 van dit artikel.

3. Een verzoek tot uitlevering van een persoon wiens uitlevering wordt gevraagd wegens vervolging gaat ook vergezeld van :

   a) een afschrift van het bevel tot aanhouding of tot gevangenneming afgegeven door een rechter of door een andere bevoegde autoriteit ;

   b) een afschrift van de akte van inbeschuldigingstelling of, bij gebrek daarvan, een verslag van de autoriteit die vervolging instelt over de feiten waarvoor de uitlevering wordt gevraagd ;

   c) alle inlichtingen die rechtsvervolging tegen die persoon zouden rechtvaardigen indien het misdrijf in de aangezochte Staat zou zijn gepleegd.

4. Een verzoek tot uitlevering van een persoon die schuldig is verklaard aan het misdrijf waarvoor de uitlevering is gevraagd, gaat ook vergezeld van :

   a) een afschrift van het vonnis of, indien een dergelijk afschrift niet kan worden overgezonden, een verklaring van een rechterlijke autoriteit waaruit blijkt dat die persoon schuldig is verklaard ;

   b) inlichtingen waaruit blijkt dat de opgeëiste persoon de persoon is waarop de beslissing van toepassing is ;

   c) indien de persoon veroordeeld werd tot een straf, een afschrift van de veroordelingsbeslissing alsmede een verklaring waaruit blijkt welk deel van de beslissing reeds ten uitvoer werd gelegd ;

   d) indien de persoon schuldig werd bevonden, maar hem nog geen straf werd opgelegd, een verklaring waaruit blijkt dat de verzoekende Staat de bedoeling heeft hem een straf op te leggen, alsmede een afschrift van het bevel tot aanhouding ;

e) indien die persoon bij verstek werd berecht, de stukken bedoeld in paragraaf 3.

5. Indien de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, door de aangezochte staat voorlopig is aangehouden, kan de verzoekende staat voldoen aan de verplichting om zijn uitleveringsverzoek en de stukken tot staving daarvan langs diplomatieke weg overeenkomstig lid 1 van dit artikel toe te zenden, door in de verzoekende staat het verzoek en de stukken over te leggen aan de ambassade van de aangezochte staat. In dat geval wordt met het oog op de termijn die uit hoofde van deze overeenkomst moet worden genomen om de persoon in hechtenis te kunnen houden, de datum van ontvangst van het verzoek door de ambassade beschouwd als de datum van ontvangst ervan door de aangezochte staat.

Artikel 7 *bis*

Aanvullende informatie

1. Indien de aangezochte staat van oordeel is dat de gegevens die tot staving van het verzoek tot uitlevering zijn verstrekt, ontoereikend zijn om aan de voorwaarden van deze overeenkomst te voldoen, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat hij binnen een redelijke, door hem aan te geven termijn aanvullende inlichtingen verstrekt.

2. Dergelijke aanvullende inlichtingen kunnen rechtstreeks worden gevraagd en uitgewisseld tussen het Ministerie van Justitie van België en het Departement van Justitie van de Verenigde Staten.

Artikel 8

Aanvaarding aan de stukken

Stukken die voorzien zijn van het waarmerk of het zegel van het ministerie van Justitie of het ministerie of department dat verantwoordelijk is voor buitenlandse zaken van de verzoekende staat zijn zonder nadere certificering, waarmerking of andere vorm van legalisering toelaatbaar in uitleveringsprocedures in de aangezochte staat. Het "ministerie van Justitie" betekent voor België, het Ministerie van Justitie van België, en voor de Verenigde Staten van Amerika, het Departement van Justitie van de Verenigde Staten.

Artikel 8 *bis*

Gevoelige informatie in een verzoek

Indien de verzoekende staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van zijn uitleveringsverzoek, kan hij de aangezochte staat raadplegen om na te gaan in hoeverre de informatie door de aangezochte staat kan worden beschermd. Indien de aangezochte staat de informatie niet overeenkomstig de wensen van de verzoekende staat kan beschermen bepaalt de verzoekende staat of de informatie toch wordt overgelegd.

Artikel 9

Vertaling

Alle stukken die worden overgezonden door de verzoekende Staat worden vertaald in de taal of in een van de officiële talen van de aangezochte Staat.

Artikel 10

Voorlopige aanhouding

1. In geval van dringende noodzakelijkheid, kan een overeenkomstsluitende Staat, in afwachting dat het verzoek tot uitlevering is overgezonden, om de voorlopige aanhouding verzoeken van de persoon wiens uitlevering wordt gevraagd.
   Een verzoek tot voorlopige aanhouding wordt overgezonden hetzij langs diplomatieke weg, hetzij rechtstreeks tussen het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België. Ter zake kan ook gebruik worden gemaakt van de communicatiemiddelen van Interpol.

2. Dit verzoek tot voorlopige aanhouding vermeldt :

   a) het signalement van de persoon wiens uitlevering wordt gevraagd ;
   b) de plaats waar die persoon zich bevindt, als die plaats gekend is ;
   c) een kort overzicht van de desbetreffende feiten, indien mogelijk met inbegrip van het ogenblik en de plaats van het misdrijf ;
   d) een opsomming van de geschonden wetten ;
   e) een verklaring betreffende het bestaan van een bevel tot aanhouding of van een beslissing houdende vaststelling van de schuld of houdende veroordeling van de persoon ;
   f) een verklaring waaruit blijkt dat het verzoek tot uitlevering van de gezochte persoon volgt.

3. De verzoekende Staat wordt onverwijld in kennis gesteld van het gevolg dat aan haar verzoek werd gegeven, alsmede van de redenen die aan de weigering ten grondslag liggen.

4. Een persoon, die, naar luid van deze Overeenkomst, het voorwerp is van een voorlopige aanhouding kan in vrijheid worden gesteld, indien de Regering van de aangezochte Staat binnen 75 dagen, te rekenen vanaf de dag van de voorlopige aanhouding, geen officieel verzoek tot uitlevering vergezeld van de stukken bedoeld in artikel 7, heeft ontvangen.

5. De invrijheidstelling van de opgeëiste persoon, overeenkomstig het bepaalde in § 4 van dit artikel, verhindert niet dat hij opnieuw wordt aangehouden, noch dat hij naderhand wordt uitgeleverd wanneer het verzoek tot uitlevering alsmede de stukken ter staving hiervan nadien toekomen.

Artikel 11

Beslissing en overlevering

1. De aangezochte Staat geeft zonder verwijl aan de verzoekende Staat kennis van de beslissing die genomen is als gevolg van het verzoek tot uitlevering.

2. De aangezochte Staat verstrekt uitleg over de redenen op grond waarvan besloten is tot een volledige of gedeeltelijke afwijzing van het verzoek. De aangezochte Staat verstrekt op aanvraag afschriften van de desbetreffende rechterlijke beslissingen.

3. Indien de uitlevering is toegestaan, komen de overheden van de overeenkomstsluitende Staten overeen omtrent de plaats en het tijdstip van overlevering van de opgeëiste persoon.

4. Indien de opgeëiste persoon niet binnen de eventueel bij de wet van de aangezochte Staat gestelde termijn overgeleverd is vanuit het grondgebied van diezelfde Staat, kan hij in vrijheid worden gesteld en kan de aangezochte Staat achteraf de uitlevering wegens datzelfde feit weigeren.

5. De duur van de hechtenis ondergaan in de aangezochte Staat als gevolg van het verzoek tot uitlevering van de verzoekende Staat wordt toegerekend op de duur van de hechtenis die in de verzoekende Staat moet worden ondergaan.
De overeenkomstsluitende Staten verbinden zich ertoe elkaar de inlichtingen in verband met de duur van de hechtenis mede te delen.

Artikel 12

Tijdelijke en verdaagde overlevering

1. Indien het verzoek tot uitlevering ingewilligd wordt van een persoon tegen wie een geding hangende is of die in de aangezochte Staat een straf ondergaat kan die Staat de opgeëiste persoon met het oog op vervolging tijdelijk overleveren aan de verzoekende Staat.
De aldus overgeleverde persoon wordt opgesloten in de verzoekende Staat ; hij wordt naar de aangezochte Staat teruggezonden na verloop van de tegen hem ingestelde vervolgingen onder de voorwaarden door de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming vastgesteld.
De duur van de in de verzoekende Staat ondergane hechtenis wordt afgetrokken van de straf die in de aangezochte Staat nog moet worden ondergaan.

2. De aangezochte Staat kan de overlevering verdagen van een persoon die vervolgd wordt of die in die Staat een straf ondergaat.
De verdaging kan duren totdat de tegen de betrokkene ingestelde vervolging beëindigd is en iedere straf is ondergaan.

Artikel 13

Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

1. Indien de aangezochte staat van de verzoekende staat en van een andere staat of andere staten een verzoek tot uitlevering van dezelfde persoon ontvangt, hetzij voor hetzelfde feit hetzij voor andere feiten, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat of en aan welke staat de betrokkene wordt overgeleverd.

2. Indien België voor dezelfde persoon een verzoek tot uitlevering van de Verenigde Staten van Amerika en een verzoek tot overlevering krachtens het Europees aanhoudingsbevel ontvangt, beslist haar uitvoerende autoriteit of en aan welke staat de betrokkene wordt overgeleverd.
3. Bij zijn beslissing krachtens de leden 1 en 2 van dit artikel houdt de aangezochte staat rekening met alle relevante factoren waaronder, zij het niet uitsluitend, de volgende :

   a) de vraag of de verzoeken krachtens een verdrag zijn gedaan ;
   b) de plaats waar elk van de strafbare feiten is begaan ;
   c) de onderscheiden belangen van de verzoekende staten ;
   d) de ernst van de strafbare feiten ;
   e) de nationaliteit van het slachtoffer ;
   f) de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende staten ;

en

g) de volgorde waarin de verzoeken van de verzoekende staten zijn ontvangen.

Artikel 14

Inbeslagname en overhandiging van voorwerpen

1. De aangezochte Staat kan, voor zover zijn wetgeving zulks toelaat, alle voorwerpen, daaronder begrepen de stukken en alle bewijsmateriaal in verband met het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan, in beslag nemen en overhandigen aan de verzoekende Staat. De voorwerpen bedoeld in dit artikel kunnen worden overhandigd zelfs indien de uitlevering niet kan doorgaan ten gevolge van het overlijden, de verdwijning of de ontsnapping van de opgeëiste persoon.

2. De aangezochte Staat kan de overhandiging van die voorwerpen afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de verzoekende Staat voldoende waarborgen geeft dat zij zo spoedig mogelijk aan de aangezochte Staat zullen worden teruggegeven. De aangezochte Staat kan de teruggave van voornoemde voorwerpen ook verdagen wanneer zij in de aangezochte Staat als bewijs moeten dienen.

3. De rechten van derden op die voorwerpen worden behoorlijk geëerbiedigd.

Artikel 15

Specialiteitsregel

1. De persoon die is uitgeleverd op grond van deze Overeenkomst, kan niet worden aangehouden, noch gevonnist, noch bestraft in de verzoekende Staat, tenzij :

a) wegens het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan of voor een anderszins omschreven misdrijf gegrond op dezelfde feiten waarvoor de uitlevering is toegestaan, op voorwaarde dat dit misdrijf aanleiding geeft tot uitlevering of dat het een minder ernstig misdrijf is begrepen in het misdrijf waarvoor de uitlevering is toegestaan ;

b) wegens een misdrijf gepleegd na de uitlevering van de betrokkene, of

c) wegens een misdrijf waarvoor de Regering van de aangezochte Staat ermee instemt dat de betrokkene in hechtenis wordt genomen, wordt gevonnist of hem een straf wordt opgelegd. Ter uitvoering van het bepaalde in dit lid :

(i) kan de aangezochte Staat de overlegging vorderen van de stukken vermeld in artikel 7 ;

(ii) kan de uitgeleverde persoon, ongeacht voormelde regels, door de verzoekende Staat in hechtenis worden gehouden gedurende vijfenzeventig dagen of, gedurende de tijd dat het verzoek behandeld wordt, voor een langere duur met instemming van de aangezochte Staat ; in dat geval zendt de verzoekende Staat aan de aangezochte Staat een verklaring met betrekking tot het bestaan van een bevel tot aanhouding of van een beslissing waarbij de schuld van de betrokkene is vastgesteld of waarbij hij is veroordeeld.

2. De persoon die is uitgeleverd op grond van deze Overeenkomst mag niet worden uitgeleverd aan een derde Staat wegens een misdrijf dat gepleegd is voor zijn overlevering, tenzij de Staat die de betrokkene heeft overgeleverd hierin toestemt.

3. De paragrafen 1 en 2 van dit artikel beletten noch de aanhouding, noch de berechting van de uitgeleverde persoon, noch de toepassing van een straf, noch diens uitlevering aan een derde Staat :

a) indien hij het grondgebied van de verzoekende Staat verlaat na de uitlevering en uit vrije wil terugkeert naar die Staat, of

b) indien hij het grondgebied van de verzoekende Staat niet verlaat binnen vijftien dagen te rekenen van de dag waarop hij vrij is het te verlaten, of

c) indien hij uit vrije wil daarmee instemt.

Artikel 16

Afstand

Wanneer de opgeëiste persoon overeenkomstig de in de aangezochte Staat gevolgde praktijk ermee instemt om aan de verzoekende Staat te worden overgedragen kan de aangezochte Staat de betrokkene zo spoedig mogelijk en zonder verdere rechtspleging overdragen ; in dit geval wordt de specialiteitsregel niet toegepast.

Artikel 17

Doorvoer

1. Elke overeenkomstsluitende Staat kan de doorvoer toestaan over zijn grondgebied van een persoon die door een derde Staat aan de andere Staat is overgeleverd. Een verzoek tot doorvoer wordt langs diplomatieke weg voorgelegd of rechtstreeks bezorgd tussen het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België. De communicatiemiddelen van Interpol kunnen te dien einde worden gebruikt. Het verzoek bevat het signalement van de betrokkene op doorvoer, een bondig verslag van de feiten van de zaak, alsook een bevestiging van het bestaan van de stukken bedoeld in artikel 10, 2, e). Een persoon op doorvoer kan gedurende vierentwintig uur worden aangehouden. De doorvoer kan geweigerd worden voor een onderdaan van de aangezochte Staar en voor een persoon die vervolgd of opgespoord wordt met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf opgelegd door de autoriteiten van diezelfde Staat.

2. Geen machtiging tot doorvoer is vereist wanneer het luchtverkeer wordt gebruikt en geen enkele landing voorzien is op het grondgebied van de transitstaat. In geval van onvoorziene landing kan die Staat het verzoek tot doorvoer eisen bedoeld in paragraaf 1. Die Staat houdt de betrokkene op doorvoer in hechtenis tot het verzoek is ontvangen en de doorvoer is geschied voor zover het verzoek toekomt binnen vierentwintig uur na de onvoorziene landing.

Artikel 18

Vertegenwoordiging en kosten

1. De aangezochte Staat adviseert de verzoekende Staat verleent deze bijstand, vertegenwoordigt hem in rechte en verdedigt diens belangen in iedere procedure voortvloeiend uit een verzoek tot uitlevering.

2. De verzoekende Staat draagt de kosten voor de vertaling van de stukken en het vervoer van de overgeleverde persoon. De aangezochte Staat draagt alle andere kosten die ingevolge de uitleveringsprocedure in die Staat zijn gemaakt.

3. Geen van beide Staten eist van de andere Staat een financiële bijdrage in de kosten voortvloeiend uit de aanhouding, de hechtenis het onderzoek van de zaak, de overlevering van opgeëiste personen, of uit de vertegenwoordiging dan wel geschillen op grond van deze Overeenkomst.

Artikel 19

Raadpleging

Het Departement van Justitie van de Verenigde Staten en het Ministerie van Justitie van België kunnen rechtstreeks (of door toedoen van de communicatiemiddelen van Interpol) met elkaar in contact treden met betrekking tot iedere aangelegenheid in verband met de behandeling van individuele gevallen of met het onderzoek naar middelen om de toepassingsprocedures van deze Overeenkomst te vrijwaren en te verbeteren.

Artikel 20

Opzegging

Iedere Staat kan deze Overeenkomst opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving gericht aan de andere overeenkomstsluitende Staat. De opzegging wordt effectief zes maanden na de datum van de kennisgeving.